

ชื่อเรื่อง การค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์

ผู้เขียน นางอักษิพร บุญแจ้ง

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ รองศาสตราจารย์ ดร. ดาราวรรณ ต๊ะปีนตา

บทคัดย่อ

การส่งเสริมให้ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้ามีความร่วมมือในการรักษาด้วยยามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้ารับประทานยาอย่างสม่ำเสมออัตราการกลับเป็นซ้ำลดลงการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติ ทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า โรงพยาบาลวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างมี 2 กลุ่มคือ 1) ผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก จำนวน 7 คนประกอบด้วย แพทย์ 2 คนและพยาบาล 5 คนและ 2) ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า จำนวน 13 คน เป็นผู้มารับบริการที่แผนกผู้ป่วยนอก ระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2553 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าของอรพินท์ สมบัติวัฒนางกูร (2551) และเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ 1) แบบสัมภาษณ์ความร่วมมือในการใช้ยาของรชนก สิทธิโชควิงศ์(2551) 2) แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าและความพึงพอใจของผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ของสุพรรณิ เตரியมวิศิษฎ์ และคณะ (2547) 3) แบบบันทึกการมาตรวจตามนัดและแบบบันทึกการกลับมารักษาซ้ำด้วยอาการกำเริบจากการขาดยา การศึกษาอิงกรอบการใช้แนวปฏิบัติของสภาวิชาชีพด้านสุขภาพและการแพทย์แห่งชาติประเทศออสเตรเลีย (NHMRC, 1999) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาคั้งนี้ พบว่าก่อนใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้ามีคะแนนเฉลี่ยความร่วมมือในการรักษา ด้วยยา 3.06 ส่วนภายหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกคะแนน

เพิ่มขึ้นเป็น 4.97 และผู้ที่เป็โรคซิมเสร่ามีความพึงพอใจในการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติทางคลินิกอยู่ในระดับมาก ทุกคนมาตรวจตามนัดและไม่ได้กลับมารักษาซ้ำด้วยอาการกำเริบจากการขาดยาส่วนผู้ใช้นวปฏิบัติทางคลินิกมีความพึงพอใจใการใช้นวปฏิบัติทางคลินิกในระดับมาก

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็ว่า การใช้นวปฏิบัติทางคลินิكدังกล่าวทำให้ผู้ที่เป็โรคซิมเสร่าให้ ความร่วมมือในการรักษาด้วยยา ดีมาก และ มีความเป็นไปไดใการนำไปใช้ในหน่วยงานจึงควรวใ้อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการพยาบาลในการดูแลผู้ที่เป็โรคซิมเสร่าต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title	Effectiveness of Implementing Clinical Practice Guidelines for Enhancing Medication Adherence of Persons with Major Depressive Disorders, Outpatient Department, Wangpong Hospital, Phetchabun Province
Author	Mrs. Auksiporn Boonjang
Degree	Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)
Independent Study Advisor	Associate Professor Dr. Darawan Thapinta

ABSTRACT

Enhancing medication adherence among persons with major depressive disorders is necessary in order that they will take medication continuously and their relapse rates decrease. The purpose of this research was to study the effectiveness of implementing clinical practice guidelines (CPGs) for enhancing medication adherence of persons with major depressive disorders, Wangpong hospital, Phetchabun Province. Study sample included two groups: 1) seven users of CPGs consisting of two psychiatrists and five nurses, and 2) 13 persons with major depressive disorders who received services at the Outpatient department, during April to July 2010. The research instrument was the CPGs for enhancing medication adherence of persons with major depressive disorders developed by Sombutwattanangura (2008). The instruments for data collection consisted of 1) Medication adherence questionnaire developed by Sittichotvong (2006), 2) The satisfaction questionnaire of persons with major depressive disorders developed by Triamvisith and Colleagues (2004), and 3) The record form of follow up and relapse. The study was based on the implementing CPGs framework of Australian National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1999). Data were analyzed by using descriptive statistics.

The results showed that before implementing the CPGs, the mean score of medication adherence in persons with major depressive disorders was 3.06. After implementing the CPGs, the mean score increased to 4.97. They were highly satisfied with the CPGs. All of them came for follow-up and no one relapsed. Furthermore, the CPGs users were highly satisfied with the CPGs implementation.

The findings confirm that the implementation of CPGs for enhancing medication adherence of persons with major depressive disorders could improve their medication adherence and is feasible for use in this hospital. Therefore, should be implemented continuously in the unit so as to improve quality of care for persons with major depressive disorders.